(te) Kleine overwinning tegen Kleine Sluis

Met de kleinst mogelijke selectie arriveerde kampioenskandidaat HSV JO15-1 in het verre en uitgestorven Anna Paulowna voor de wedstrijd tegen nummer 12 van de ranglijst: Kleine Sluis JO15-1. Ondanks het gemis van een aantal sterspelers moest dat een "makkie" worden, vonden de meegereisde supporter-voetbaldeskundige ouderlijke analisten. We weten allemaal dat met dat soort veronderstellingen onderschatting op de loer ligt. Voor de wedstrijd gaf de coach, Martijn, gelukkig al aan dat hij zijn jongens daar van goed zou doordringen. Al vrij snel na aanvang van de wedstrijd werd duidelijk dat HSV het moest opnemen tegen een compact verdedigend Kleine Sluis en dat Mika hoogstwaarschijnlijk een soort retraite-dag zou gaan krijgen. De aanvallen van HSV stootten steevast op een muur van verdedigers, die extra sterk leek, omdat alles zich in de trechter van het stafschopgebied concentreerde. Met andere woorden "het spel werd niet breed gehouden" en "de uiterste flanken onvoldoende benut". Toch dienden zich behoorlijk veel kansen aan, doch het vizier van HSV bleek deze dag niet al te scherp te staan. Het overduidelijke overwicht werd pas na ruim 20 minuten omgezet in een mooi doelpunt van Mats en daar bleef het uiteindelijk ook bij in de eerste helft. De dit keer meegereisde "filmende" pers ontlokte de coach dan ook in een kort interview in het begin van de rust: "het gaat goed, we staan met 1-0 voor, we moeten uitkijken voor de wet van Murphy en meer scoren de tweede helft". Hier kon zowel de schrijvende als filmende pers niets tegen in brengen en het gaf in ieder geval voldoende basis om optimistisch aan de koffie te gaan of om het plaatselijk vermaarde "broodje van Joop" te gaan nuttigen.

In de tweede helft bleken een aantal zaken veranderd te zijn. Kleine Sluis leek een effectieve oppep-instructie bij de thee geserveerd te hebben gekregen en speelde aanzienlijk gedrevener en ook wat aanvallender. De scheidsrechter leek slakjes met zout en "mierenneuk-koekjes" bij de thee genuttigd te hebben en floot de tweede helft ineens overdreven veel. Daar kwam nog bij dat hij iedere vorm van emotionele uitingen en andere reacties van de op zich redelijk ingetogen spelers, fanatiek probeerde de kop in te drukken. In de eerste tien minuten ontstond onder de meegereisde supporters dan ook een zekere ongerustheid en zweefden en echoden de woorden van de coach in de rust door het wat drukker geworden stadion van Kleine Sluis: "Murphy, scoren…..". Het zou toch niet……

Het was onze aalvlugge Akar die na een assist van Mats vakkundig de 0-2 inschoot en aan alle ongerustheid en mogelijk sluimerend pessimisme een einde maakte. De periode daarna, tot de 27^{e} minuut kenmerkte zich vooral door het eerder gememoreerde "gemierenneuk" van de scheidsrechter, maar twijfel omtrent wie er die dag met de 3 punten naar huis zou gaan, was er niet meer. Het was weer Akar die in de 27^{e} minuut zijn scorend vermogen uit de kast haalde en het goede voorbeeld gaf aan Berend die 3 minuten later aan alle mogelijk nog bestaande twijfel een eind maakte (0-4). Een dik verdiende overwinning, die veel vertrouwen geeft voor de komende wedstrijden (te beginnen aanstaande woensdagavond). Het is goed te weten, dat de jongens van HSV ook een niet heel overtuigende wedstrijd uiteindelijk toch makkelijk naar zich toe trekken.